pag. 60. „Ei läind kulla kundelle
Õbe pärnga pääwadelle
Tähele mina tõuntin
Kuub on kuusi ammetäda
Pääwal wiisi wiisikesta:
Korra kaumb korra kaswab,
Korra kaumb kännikakksi
Korra kaswab kokkudekksi
Wahel ta varagi tõuseb
Korra tõuseb koiidikassa
Korra koiidu keske-ella
Wahel pääwa wällge-ella.
Pääwal on wiisi wiisikesta:
Kui on kaera külwi aega,
Siis ta põundada põletab,
Kui on ele heina aega
Siis ta wihtmada wilistab
Kui on rukki lõiku aega
Siis ta ummistab udada.
Linad wõtab lüwakaisse
Kõõmned polku piendrasse
Pipperad sina ede
Tatterad tuaa tahaje
Tähte mõõkada tärristas
Kulda ellkuda elistas:
Maap taha sina, maap taha sina
Tooge mu oma tubaje
Saatke salme põrmandalle
Siis tähht jõi sus tehht jõi
Jallas rõõm saste –"

Nõnda 76 aastase Konstju perenaise M. Lammwolli waimu põlwe laul. W. Klaas

Haljala kihelkonnas Kavastu wallas.
saadud 18 10/XII 94.

(16x). 1. Wastla laul.

pag. 61.

O. Klaas – Kavastu wal. Ann Sikka. (1894)

– Wiastel wastel paisikene,
Ei wastel tuaosa seisa;
Wastel wiiereb waiiniulla.
Naisukesed kaasukesed,
Lähme linngu laskemaie:
Linngu, linngu linad pikad!
Linad said linn laskijalle!
Tuttrad tuas istujalle!
Ebemed ees wedajalle!
Minu linad nõnnska pikad
Kui siie linn mäakene.
Minu linad nõnna wallged,
Kui siie linn lumekene!
Üttlen uuest ümmber jälle
Taas üttlen tagasi jälle;
Kesfep tule linngu laskemaie,
Selle linad wiies liguwad,
Aje ääres allitawad,
Saina ääres sienetawad.
Kõik tal kaswab kaela päale